

kunne vi andre godt høre derpaa. Jeg vilde gjerne med det Samme omtale Angrebene paa Forslaget under Nr. 29 til § 200. Det var en meget forsærdelig Forbrydelse, de tre ærede Medlemmer havde begaaet. Sa, Forbrydelsen bestaar deri, at der er en Indstudsætning, som skal beholdes og altsaa skal indføres ved tredie Behandling, men det rokker paa ingen mulig Maade ved selve Forslaget eller forhindrer, at de, der billige Hovedtanten, kunne stemme derfor. Det er Noget, vi vilde vide, er flet hundrede og atter hundrede Gange i Rigsdagen, og det forekommer mig saaledes, at der ikke er noget Særligt at opholde sig over. Betynderligt forekommer det mig, ikke just at den ærede Ordfører kan gjøre det, thi han skal have Lov til at finde alle Udveie for sin Stilling, men at f. Ex. det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Stenbæk) kunde glæde sig over, at han har set det trykt, jeg tror fire Gange, og ligeledes det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds. De ærede Medlemmer have altsaa sidet i Udvalget og set Feilene, og de have ikke engang sagt: skulde denne Indstudsætning ikke staa der, men de have rimeligvis tænkt som saa: lad os gjemme det, til vi komme i Salen, saa stikke vi løs paa det. Naar jeg sidder i et Udvalg, hvor det ellers ikke gaar paa Kniven løs, men man sidder i al Forhandlingagemytlighed, er jeg gjerne med til at gjøre mine Modstandere opmærksomme paa, at de nok ville have den Løse frem, men at Formen muligvis kunde affiles lidt, saa at man ikke behøvede at tale om det her i Salen, men kun om Realiteten. Nei de ærede Medlemmer have ladet det trykke, de tre ærede Medlemmer have naturligvis ikke ladet det trykke, men de ærede Medlemmer lade det trykke. De tre have naturligvis ikke ladet det trykke 4 Gange, men de ærede Medlemmer gjøre det i deres Navn, og saa tælle de efter, hvergang de lade det trykke, og gatte sig hver Gang over, at der er kommet en Indstudsætning til, men vogte sig vel for at gjøre opmærksom derpaa itide, for at de kunne have en Trumf paa Haanden i Salen. Jeg lykønsker dem til den Slags Trumfer, dem stikke vi nok. De ærede Medlemmer for Aalborg Amts 2den Valgkreds og Svendborg Amts 2den Valgkreds vil jeg henvise til ikke blot, hvad der fra vor Side er sagt om deres Forslag, men til, hvad der er sagt af en deres Venner, af en Beundrer af deres militære Disciplin, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goos). Sagde de Mærke til, hvor streng han var formelt ved deres Forslag? Da den ærede Ordfører (Vojsen) talte om, at han skulde pynte lidt derved, sagde det ærede Medlem (Goos), at det blev ikke Pynt, men det blev noget ganske Andet, der skulde gjøres derved, thi det og det manglede. Jeg vil nu foreslaa det ærede Medlem for Aalborg (S. Steffensen), som er særlig kyndig i disse Forhold, at staa op, ikke for at øve sine Vaaden

paa sine tre Kolleger i Udvalget, men for at paa-vise det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Goos), at han tager fuldstændig fejl, naar han mener, at der er Noget at rette, at der er det og det at tage vare ved Forslaget. Det maa være en Misforstaaelse, der er Intet glemt, det er et fornøieligt Arbejde, som de have Været af, og saa kan det gaa videre, selv med Regjeringens allerhøjeste Ønske. (Udbrydelse af S. Steffensen). Det forekommer mig, at det ærede Medlem siger, at han sagde ikke det, jeg tillægger ham; men naar han selvbevidst kommer med Forslag til os, hvorom han veed, at de have en Række af Mangler, der ikke ere til Pynt, saa forekommer det mig, at han skulde have seiet for sin egen Dør, før han var saa ivrig i at seie for Andres. Hvad angaar dette Hovedpunkt under § 200, er jeg ganske enig i den Løse, at vi skulle ikke give Jurisdiktionscheferne Lov til at sætte Folk paa Bånd og Brød arbitrært blot ved uden videre at sige: Derhen med dem! Thi det bliver alligevel Jurisdiktionscheferne, det kommer an paa. Auditøren har ikke engang Noget som helst at sige der. Jurisdiktionschefen befaler, og saa sner det. Det er her interessant at lægge Mærke til, at de Herrer, Trefløveret fra Møen, Helsingør og Randers (Vojsen, Thomsen og N. P. Jensen) her holde paa Bataillonscheferne; det er mulig praktisk, men ellers have de, siden de fik deres nye Regimentschefer, holdt paa, at det var egentlig dem, der skulde have den samlede Jurisdiktion. Skulde det ikke ogsaa være Regimentscheferne, der skulde have den arbitrære Myndighed. (Thomsen: Det er forskjellige Ting.) Sa, her passer det dem bedre at have Bataillonschefer; her har man nu en særlig Forkjærlighed for Oberstlieutenanter, og hvor Andre tale om Oberstlieutenanter, skal det være Oberster. Naar, det kommer forelsbig ikke mig ved; men jeg tror nok, det er overmaade velbegrunnet, hvad jeg her har foreslaaet, og den Smule Røttelse kan let sæies til. Forresten vilde jeg gjerne have forklaret den mystiske Sætning under § 200, som Udvalget har ladet staa; thi derigjennem kunde maaste ogsaa den fornødne Røttelse komme. Det er ingenlunde saa sikkert, hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds og Hjørring Amts 5te Valgkreds (Vertelsen) fortalte os, at det og det kunde jo gjøres, thi Neglerne for den arbitrære Straf skulle jo fastsættes ved kongelig Anordning, og der kunde jo indsettes de Tilfælde, som ikke staa i Loven; man kan altsaa ikke vide, hvor høit det kan gaa, da man ikke kender den kongelige Anordning. Med Hensyn til dette andet Hovedpunkt, § 121, kan jeg ikke negte, at som de Herrer have fremstillet det, at vore ærede Kolleger fra tidligere Tid her give efter i denne simple letforstaaelige Sag, hvis Betydning er saa indlysende gavnlig for den menige Mand, uden at den kan være til Skade hverken for Tjenesten eller det Formaal, Loven skal have, har ganske vist i